

eller anden Retning. Den Slags Begrundelser, tror jeg dog, gjælder til Vandsbæk, om jeg saa maa sige. Der er en anden Bemærkning, som kom frem fra det ærede Medlem her ligeoverfor, det ærede Medlem for Standerborg Amts 3die Valgkreds (Bøtke). Han siger, at det er Synd imod den arbejdende Befolkning; hvorfor tage den Fornøielse fra den, det er jo dog den eneste Dag, som de have til at jage i. Men naar jeg nu tager den arbejdende Klasse i meget snæver Forstand — jeg antager nemlig, at han tænker paa det legemlige Arbeides Mænd, i ethvert Fald er det denne store Klasse Mænd, man altid nærmest har for Øie — altsaa som det legemlige Arbeides Mænd, maa jeg saa spørge, om de fleste af dem have nogen Sagtret om Søndagen, om de ere i Besiddelse af ret store Lodder udenfor Gaardsplads og Have; de have meget ofte hverken Gaardsplads eller Have. Det er mig ikke bekendt, at de have nogen Ret til at jage om Søndagen, men det ærede Medlem kan maaffe sige, at gode Folk lade dem gaa alligevel. (En Stemme: Ja). Ja, det er muligt, det staar hen, men jeg skal sige det ærede Medlem, at efter min Erfaring er det egentlig ikke mest dem, der arbeide strengt om Søgnedage, som gaa paa Sagt om Søndagen. Nei, de have i Reglen hverken Tid eller Lust dertil. Jeg har ibetmindste sjelden set dem gaa paa Sagt om Søndagen, og jeg veed overhovedet ikke, om de give sig af dermed. Nei, de, der gaa paa Sagt om Søndagen, er Sværme fra Kjøbstæderne af Fuldmægtige, Kontorister og Dreng, det er dem, der komme ud over Gjerder og Marker og ofte, fordi de ikke forstaa bedre, ere henfynsløse baade mod Marker og Dyr. Det er navnlig den Slags Misbrug, jeg tror, man vil ramme. Dersom vi kunde adspørge de to Partier, Dyrene og Grundbesidderne, nærer jeg ingen Tvivl om, at Flertallet af Grundbesidderne vilde have en saadan Lovbestemmelse. Jeg har ingen Tvivl derom, uaaffe Andre have en saadan, man skulde næsten tro det efter det Utal af Talere, der ere fremkomne imod Loven, men jeg tror ikke, at det just i dette Stykke er Udtrykket for dem, der have Interessen, thi Interessen, mine Herrer! er ikke alene hos Tægerne. Nei, vi Andre, der ikke ere Sagkyndige, maa ogsaa have et Ord at sige, enten det saa er af Venskab for Dyrene, eller fordi vi ville have Markerne fredede, eller af andre Grunde, vi kunne slet ikke lade de Sagkyndige raade alene for den Ting. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Kolding (Berg) var usædvanlig søm over de Sagkyndige idag, hvad han ikke altid er. Jeg tror ikke, at han i andre Sager alene vil høre de Sagkyndige debattere Sagen, det gjælder f. Ex. vistnok ikke i Befæstningsagen, at han saaledes udelukkende vil høre de Sagkyndige; men hvorfor skulde vi lade Tægere raade her, hvor ogsaa Andre have Interesser. Jeg tvivler, som sagt, ikke om,

at de, der have den største Interesse, ere med os, men saa siger jeg til det ærede Medlem for Bogense (Berntsen), hvis Motivering jeg slutter mig til — det er egentlig den samme, men paa en anden Maade end den, jeg fremkom med — at jeg er ham taknemlig for, at han har givet os Leilighed til at faae dette Spørgsmaal debatteret, men netop fordi jeg har den Tro paa Forslaget — og den har han sikkerlig ogsaa — behøve vi heller ikke at haste. Da vi nu se et saadant Utal reise sig mod Forslaget, lad os da ikke faae Afstemning over Forslaget idag. Vi kunne have godt af at komme hjem til vore Velgere og faae denne Sag forhandlet paa Valgmøder, den kan være ligesaa god som mange andre, det er en Ting, der efter min Mening virkelig har Interesse for Befolkningen. Jeg er i dette Stykke enig med det ærede Medlem for Kolding (Berg), at Velgerne bør varskoes, og en Afstemning idag vil ikke være korrekt. Vi mærkte jo, at de Støtter, som vi havde Grund til at vente vilde gaa med os, falde fra. Men vi ere ikke bange for at faae en Drøftelse i Befolkningen, det vil nok gjøre, at de ville blive kurerede, saa at Stemningen nok skal vende sig næste Gang, vi komme til en Revision af Sagtloven. Jeg er isørigt af den Mening, at, hvis vi vare fuldtallige idag, vilde det ærede Medlems Forslag gaa igjennem. Smidlertid indrømmer jeg, at det er tvivlsomt, om det vilde være rigtigt at lade det gaa igjennem med et Knebent Overtal, naar saa Mange træde op imod det. Jeg siger derfor til det ærede Medlem, hvis Motivering jeg slutter mig til, at jeg er ham taknemlig, fordi han er fremkommen med dette Forslag, det vil give Anledning til, at denne Diskussion føres videre ud, men jeg henstiller til ham, om han ikke, for mulig i Sagens Interesse at gjøre det Bedste, vil tage sit Forslag tilbage. Det er imidlertid kun en Henstilling, jeg gjør; hvis han fastholder Forslaget, er det en anden Sag, jeg horer ikke til de Støtter, der falde fra, og jeg besylder heller ikke Andre for, at de absolut vilde falde fra. Jeg giver det ærede Medlem for Kolding fuldstændig Ret i, at hans Udtalelser vare reserverede. Jeg opfattede ham, som om han selv havde en Mening, men idag var det rigtig nok, som om Meningen svandt noget mere bort, end jeg for mit Vedkommende fandt det ønskeligt.

Bust: Dersom jeg vidste, at det ærede Medlem, der har stillet det saa meget omtalte Tillægsforslag om Afstæffelse af Søndagsjagten, vilde tage dette tilbage, skulde jeg gjerne have frasalbet Ordet; men det ærede Medlem forholder sig jo endnu tavs og kostbar overfor de Anmodninger, der kom baade fra Venner og Støtter, der ville falde fra, som et æret Medlem (Th. Nielsen) sagde, og da han særlig vendte sig til mig, da han udtalte sig om Endringsforslaget, har jeg fundet mig foranlediget til at komme med et Par